

Cara i creu de l'atur

Les noves inscripcions de gironins residents a Alemanya han augmentat els últims anys un 400 % en passar de les 97 del 2011 a les 476 de l'any passat. Les causes d'aquest augment desmesurat comparat amb el d'altres països són moltes. Però qui més qui menys sap que durant els últims anys s'ha disparat el nombre de gironins que treballen a l'estranger. I més concretament a països que encara ofereixen alguna oportunitat, com Alemanya. Que l'atur ha provocat un esvoranc de dimensions descomunals a les nostres comarques no és cap secret. I tot i que les dades oficials ens diuen que l'ocupació millora, hi ha situacions que fan pensar que alguna cosa no rutlla ben bé de tot. Per exemple, quan t'expliquen el que va passar no fa gaire durant un curs de formació adreçat a persones a l'atur. Resulta que en ple curs va arribar una oferta de feina que s'ajustava a la matèria que s'impartia. La responsable patia per la reacció dels alumnes perquè només s'oferia un lloc de treball i, lògicament, hi hauria molta competència. La sorpresa va ser que després d'anunciar l'oferta s'hi van presentar... zero candidats. Bé, sembla que finalment una persona va acceptar, remugant, optar a aquell lloc de treball. Gairebé coincidint en el temps, dues altres situacions totalment oposades. En aquest cas no es tracta de persones per a qui tenir la possibilitat de sortir de l'atur és com si els arrenquessin un queixal, sinó de persones que no han tingut mandra per anar a mi-

Els que són fora

Hi ha quasi 21.000 gironins que resideixen oficialment a l'estranger, principalment a França —uns 6.000—, seguida d'Alemanya —més de 2.000—, que ocupa el segon lloc. Però resulta que fa cinc anys Alemanya ocupava la quarta posició darrere de Suïssa i de l'Argentina. Segons les últimes dades oficials, el rànquing de països receptors de gironins també inclou la Gran Bretanya, Bèlgica, els Estats Units, Xile, Andorra, Mèxic, Brasil i Veneçuela. De tot Catalunya hi ha més de 264.000 ciutadans a l'estranger.

ATUR

lers de quilòmetres de distància per trobar feina. Una professora d'un institut gironí explicava orgullosa com la seva filla havia anat a Suècia, i una altra com la seva ja treballava a Alemanya, sense cap intenció de tornar. Fins al punt que la mare havia decidit anar a classes d'alemany perquè quan anés a visitar la seva filla pogués sortir a comprar sense haver de dependre de ningú. Són la cara i la creu d'una mateixa moneda, l'atur. Uns, els del curs de formació, sembla que es troben tan còmodes sense treballar que fins i tot es permeten el luxe de «passar» de les ofertes. Possiblement sigui perquè prefereixen cobrar sense haver de treballar abans que tenir feina. Si no, no s'entén. Per contra, hi ha el cas d'aquelles persones a qui no els ha fet mandra anar on sigui per treballar. Bé, on sigui, tampoc. perquè en realitat es va allà on hi ha oportunitats. I com que ara, d'oportunitats, aquí n'hi ha poques, cada vegada és més fàcil trobar amics i coneguts que expliquen cofois que els seus fills treballen en aquell país o en aquell altre.